

Con Đốm

Con Đốm Con nái ì ạch từ mấy hôm nay, mỗi bữa ăn nằm dài gác mõm lên thành máng, gục mặt xuống, tấm cám chày dài hai bên mép, Nội thường vào thăm, xối nước tắm rửa, xoa bụng, vuốt lưng dỗ dành, còn bảo xách nước dội sàn chuồng cho sạch sẽ. Trân theo Nội ra sau vườn cắt lá chuối khô, bó lại thành chùm, kê nệ ôm vào. Nội che một góc chuồng, cẩn thận phủ chùm lá chuối khô lên, con nái ì ạch lê cái bụng to gần chấm đất đến dựa lưng vào cột, đong đưa thân hình gãi soèn soẹt. Đêm sâu tự bao giờ, trong giấc ngủ mơ màng, nghe tiếng bản lề rít, cửa sau nhà mở ra, Trân nhìn thấy ngọn đèn dầu leo lét, bóng Nội in trên vách, tiếng guốc đồng gõ đều đều lộp cộp, thanh âm quen thuộc, cộng với tiếng thì thầm nhỏ lao xao " Con nái đang rên rỉ, chắc nó chuyển bụng, coi chừng nó sẽ sanh lúc sang canh" Trân tụt xuống giường, quờ quạng xỏ chân vào đôi dép, rón rén theo sau, Nội quay lại " - Con đi ngủ đi, con Nái mới đau thôi, còn lâu lắm mới sanh mà. - Con muốn coi Nội lấy heo con ra - Trẻ con, chuyện này con chưa cần biết, mai mốt lớn lên, không muộn. Trân rón rén trở vào, trong lòng vẫn nôn nao, không ai chịu giải thích cho trẻ con biết, bảo là chuyện người lớn, nhưng không cho xem thì bao giờ mới biết được? Nhìn con Nái lê la cái bụng to tướng, ì ạch trong chuồng, Trân tò mò chỉ muốn xem làm sao mà nó có thể chứa ngần ấy con trong bụng được? Lần trước con Nái sinh được một lứa mười con, nuôi vừa tròn ba tháng thì người ta đến bắt đi mất ...Trân buồn hắt hiu, lần này Nội hứa sẽ cho Trân một con để nuôi riêng. Chờ đợi nôn nao, từng ngày, đi học về lại ra thăm, nhìn con nái đang lê la, biếng lười, càng mong sao cho đến lúc khai sinh. Tiếng thở khò khè nặng nề, hục hặc, thanh âm cơ hồ không thể thoát ra trong cổ họng, con nái nằm tựa lưng vào vách chuồng, miệng nhai nát những tàu lá chuối khô...hơi thở mệt nhọc đứt quãng, Bà ngồi cạnh, vuốt lưng dỗ dành, khi con heo con vừa lọt khỏi lòng mẹ cất tiếng kêu lên, Nội nhanh nhẹn đỡ lấy, chùi sạch rồi cho vào chiếc thúng con ủ lá chuối khô và giẻ rách. Khi ánh mặt trời nhuộm hồng sau hàng cây, con heo con cuối cùng đã nằm yên trong thúng. Trân dụi mắt, ánh sáng đầu ngày chói lọi, chưa kịp rửa mặt, nhớ lại đêm qua, con nái đang chuyển bụng, vội vã chạy ra vườn sau. Bờ cỏ cạnh mé mương còn long lanh sương sớm, Trân quên mất trò chơi trêu đùa với những hạt ngọc mong manh, trong suốt này, đang nóng lòng nhìn bầy heo con, thấy Nội đang bê cái thúng, lẩm nhẩm đếm, kiểm soát lại lần cuối cùng, nhìn con nái với cái bụng lép xẹp đang thở phì phào. Trân cuí xuống sờ lên làn da màu hồng của bầy heo con, mắt nhắm mắt mở, chúng nó rúc vào nhau như bản năng tự nhiên đi tìm hơi ấm, lông tơ mịn, lớp da mỏng, tưởng chừng như thấy cả từng mạch máu luân lưu trong cơ thể bé nhỏ. - Nội à, cho con bông nó được chưa? - Chưa đâu con, phải lau chùi cho thật sạch sẽ đã, nó mới lọt lòng, còn phải chờ cho nó quen với không khí bên ngoài, và chưa biết còn sót lại con nào nữa hay không. - Mười con rồi Nội - Giống này có thể đẻ một lứa mười hai con như chơi. Phải cẩn thận chờ, rùi còn sót lại, không kéo ra kịp con nó sẽ bị ngộp, chưa kể con nái kiệt sức, ngã xuống đè nhẹ nó không chừng. Thôi con đi học đi, trưa về mới bông chơi được. Trân nhẹ vuốt làn da mịn màng, màu hồng nõn nà. Trong thúng lúc nhúc bầy heo con, có con màu hồng, có con lổn đốm đen - Nội à, tại sao chúng cùng một mẹ mà lại không giống nhau hén - Ủ thì cũng như con người thôi, cũng có người vầy người khác vậy con - Con này bé quá, thân hình màu trắng hồng, nhưng lại có đốm đen trên vành tai, lạ quá vậy Nội - Ủ, chắc là nó được làm dấu đó, thôi con đi học, trễ rồi - Nội chừa con Đốm lại cho con nuôi nha - Ủ! Trân vuốt nhẹ đôi tai vểnh lên của con Đốm thì thầm " Mầy Ngoan nha..." rồi tung tăng chạy vào nhà. Những đứa con tròn lứa lần lượt được chủ chúng nó đến mang đi, Nội giữ lời, để dành con Đốm lại cho Trân nuôi. Khi mẹ nó hắt ra, không cho con Đốm theo bú nữa, hàng ngày, Trân sang nhà máy xay lúa của Ông xúc cám mịn về trộn với cháo gạo lứt cho con Đốm ăn. Nó lớn nhanh như thổi, mới đó mà thân hình đã tròn vòng ôm. Trân thường nghe người lớn mắng câu " Ngu như heo", nhưng có thật không? Con Đốm không ngu như người khác mắng oan, nó rất thông minh theo tưởng tượng của Trân, nó biết vùi vỉnh, nũng nịu, bao giờ Trân ra thăm, nó cũng chạy đến bên vách chuồng, cọ lưng vào cây tràm nhỏ làm thanh chắn, ngóng mũi chờ đợi. Con Đốm rất tinh nghịch, suốt ngày hết lần lóc trong chuồng, lại thò sang khu đất trống, ủi mấy gốc cây, nhui mặt vào bùn ..nhân thể dính đầy bùn khô, trông nó lấm lem như khối đất di động. - Đốm! Lại đây tắm, mầy thật là dơ như heo. Trân mắng con Đốm, vậy mà nó cũng mon